

2. Uzgodnione zarządzanie organów nadrzędnych obu stron dotyczące zmiany przedmiotu lub warunków dostawy objętej umową zobowiązuje strony do wykonania tego zarządzania i do zmiany lub rozwiązania umowy w zakresie, jaki wynika z zarządzania.

Art. 7. W przypadkach wyjątkowych, uzasadnionych koniecznością gospodarczą, Rada Ministrów może upoważnić naczelne organy administracji państwowej do wydawania decyzji nakazujących podległym jednostkom gospodarki uspołecznionej dokonywanie dostaw na rzecz innych jednostek gospodarki uspołecznionej bez zawarcia przez nie umowy. Z decyzji tych wynikają prawa i obowiązki dla odbiorcy i dostawcy na równi, jak gdyby została między nimi zawarta umowa.

Art. 8. 1. Jeżeli z powodu nadzwyczajnego zdarzenia odroczenie dostarczenia przedmiotu dostawy do czasu zawarcia umowy mogłoby wyrządzić szkodę gospodarce narodowej, organ nadrzędny może polecić podległej mu jednostce dokonanie w określonym terminie dostawy artykułów niezbędnych dla odbiorcy, zawiadamiając o tym jednocześnie organ nadrzędny odbiorcy.

2. Odbiorca może odmówić przyjęcia dostawy tylko

wówczas, gdy dostarczone artykuły nie odpowiadają potrzebie, która była przyczyną wydania decyzji.

Art. 9. Rada Ministrów w drodze rozporządzenia może rozciągnąć zastosowanie przepisów dekretu na świadczenie usług między jednostkami gospodarki uspołecznionej.

Art. 10. Przepisów ustawy z dnia 18 listopada 1948 r. o dostawach, robotach i usługach na rzecz Skarbu Państwa oraz niektórych kategorii osób prawnych (Dz. U. Nr 63, poz. 494) nie stosuje się do umów dostawy w stosunkach pomiędzy jednostkami gospodarki uspołecznionej z wyjątkiem art. 5 i 6 tej ustawy.

Art. 11. 1. Traci moc ustawa z dnia 19 kwietnia 1950 r. o umowach planowych w gospodarce socjalistycznej (Dz. U. Nr 21, poz. 180).

2. Do czasu wejścia w życie ogólnych warunków dostaw wydanych na podstawie art. 3 ust. 1 obowiązują ogólne warunki dostaw wydane na podstawie ustawy określonej w ust. 1.

Art. 12. Dekret wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przewodniczący Rady Państwa: *A. Zawadzki*
Sekretarz Rady Państwa: *St. Skrzyszewski*

88

DEKRET

z dnia 16 maja 1956 r.

o zmianie prawa o notariacie.

Art. 1. W ustawie z dnia 25 maja 1951 r. — Prawo o notariacie (Dz. U. Nr 36, poz. 276) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 5 § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. W razie niemożności pełnienia czynności przez notariusza prezes sądu wojewódzkiego powierza na ten okres czasu pełnienie czynności notarialnych egzaminowanemu aplikantowi notarialnemu.”;
- 2) w art. 5 dodaje się § 3 w brzmieniu:

„§ 3. W przypadkach nagłych kierownik państwowego biura notarialnego może powierzyć na okres najwyżej pięciu dni pełnienie czynności notarialnych egzaminowanemu aplikantowi notarialnemu, o czym bezzwłocznie zawiadamia prezesa sądu wojewódzkiego.”;
- 3) w art. 11 § 1 w pkt 4 skreśla się wyrazy „z przepisanimi egzaminami”, a po pkt 4 dodaje się nowy pkt 5 w brzmieniu:

„5) odbył aplikację notarialną.”;
- 4) dotychczasowy pkt 5 staje się pkt 6;
- 5) w art. 11 skreśla się § 2;
- 6) art. 12 uchyla się;
- 7) art. 13 otrzymuje brzmienie:

„Art. 13. § 1. Od wymagań odbycia aplikacji i złożenia egzaminu notarialnego zwolnieni są:

- 1) profesorowie i docenci prawa cywilnego i postępowania cywilnego polskich szkół wyższych,
- 2) osoby, które ukończyły wyższe studia prawnicze i na stanowiskach sędziowskich co najmniej trzy lata orzekały w sprawach cywilnych,
- 3) osoby, które ukończyły wyższe studia prawnicze oraz pozostawały w ciągu co najmniej trzech lat w Ministerstwie

Sprawiedliwości na stanowiskach związanych z pracą nadzorczą nad państwowymi biurami notarialnymi.

§ 2. Przepisy pkt 2 i 3 § 1 mają zastosowanie, jeżeli od wykonywania wymienionych w nich czynności nie upłynęło więcej niż trzy lata.”;

8) po art. 19 dodaje się nowy rozdział w brzmieniu:

„R o z d z i a ł 3a.

Aplikanci notarialni.

Art. 19¹. Aplikantem notarialnym może być mianowany ten, kto odpowiada warunkom określonym w art. 11 pkt 1 — 4.

Art. 19². Aplikantów mianuje, przenosi na inne miejsce służbowe i zwalnia Minister Sprawiedliwości.

Art. 19³. § 1. Aplikacja notarialna trwa dwa lata i powinna być zakończona egzaminem notarialnym.

§ 2. Minister Sprawiedliwości może w poszczególnych przypadkach skrócić aplikację do jednego roku.

§ 3. Egzaminowani aplikanci będą mianowani notariuszami w miarę wolnych stanowisk.

Art. 19⁴. Minister Sprawiedliwości może zaliczyć na poczet aplikacji notarialnej okres pracy na stanowisku aplikanta sądowego, jednak nie dłuższy niż sześć miesięcy, pracownikowi zaś notarialnemu, który ukończył wyższe studia prawnicze, może zaliczyć także okres pracy w biurze notarialnym.

Art. 19⁵. Liczbę aplikantów notarialnych oznacza Minister Sprawiedliwości.

Art. 19⁶. Minister Sprawiedliwości określi w drodze rozporządzenia organizację aplikacji notarialnej oraz zakres egzaminu notarialnego, tryb jego przeprowadzania i skład komisji egzaminacyjnej.

Art. 19⁷. Przepisy art. 18 i 19 stosuje się odpowiednio do aplikantów notarialnych.”;

9) art. 41 otrzymuje brzmienie:

„Art. 41. § 1. Prezydya gromadzkich rad narodowych i rad narodowych osiedli oraz prezydya miejskich rad narodowych miast, w których nie ma państwowych biur notarialnych, są upoważnione do dokonywania dla mieszkańców tych gromad, osiedli i miast następujących czynności:

- 1) poświadczania własnoręczności podpisu:
 - a) na podaniach do urzędów i instytucji,
 - b) na pismach upoważniających do odbioru z poczty korespondencji, przesyłek i pieniędzy oraz odbioru dokumentów z urzędów i instytucji,
 - c) na oświadczeniach stwierdzających stan rodzinny i majątkowy składającego oświadczenie,
 - d) na dokumentach w sprawach pomocy kredytowej udzielanej rolnikom przez instytucje kredytowe,
 - 2) poświadczania zgodności odpisów z dokumentami stwierdzającymi wykonanie obowiązków podatkowych, dostaw obowiązkowych i świadczeń.
- § 2. Minister Sprawiedliwości może w drodze rozporządzenia rozszerzyć zakres czynności notarialnych dokonywanych przez prezydya rad narodowych, o których mowa w § 1.
- § 3. Przepisy dotyczące czynności notarialnych stosuje się odpowiednio do poświadczeń wymienionych w § 1.”

10) art. 59 otrzymuje brzmienie:

„Art. 59. § 1. W okresie do dnia 31 grudnia 1959 r. prezes sądu wojewódzkiego może w przypadkach niemożności pełnienia czynności przez notariusza powierzyć pełnienie obowiązków notariusza:

- a) aplikantom notarialnym,
 - b) osobom mającym kwalifikacje na stanowisko notariusza oraz
 - c) osobom, które co najmniej od lat pięciu pracowały w zawodzie notarialnym, a ostatnio zatrudnione były w państwowym biurze notarialnym w charakterze radcy, referendarza lub podreferendarza.
- § 2. W tym samym okresie czasu kierownik państwowego biura notarialnego w przypadkach nagłych może powierzyć osobom wymienionym w § 1 pełnienie obowiązków notariusza, nie dłużej jednak niż na pięć dni. Kierownik biura bezzwłocznie zawiadamia o tym prezesa sądu wojewódzkiego.”

Art. 2. Upoważnia się Ministra Sprawiedliwości do ogłoszenia w drodze obwieszczenia jednolitego tekstu ustawy z dnia 25 maja 1951 r. — Prawo o notariacie (Dz. U. Nr 36, poz. 276) z uwzględnieniem zmian wynikających z niniejszego dekretu, z zastosowaniem ciągłej numeracji rozdziałów, artykułów i paragrafów.

Art. 3. Dekret wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.
Przewodniczący Rady Państwa: A. Zawadzki
Sekretarz Rady Państwa: St. Skrzyszewski

89

DEKRET

z dnia 16 maja 1956 r.

o zmianie ustawy z dnia 27 czerwca 1950 r. o postępowaniu niespornym w sprawach rodzinnych oraz z zakresu kurateli.

Art. 1. W ustawie z dnia 27 czerwca 1950 r. o postępowaniu niespornym w sprawach rodzinnych oraz z zakresu kurateli (Dz. U. Nr 34, poz. 310) dodaje się po art. 55 nowy art. 55a w brzmieniu:

„Art. 55a. § 1. Władza opiekuńcza może powoływać inspektorów społecznych jako organ pomocniczy w sprawach opiekuńczych małoletnich.

§ 2. Minister Sprawiedliwości określi w drodze rozporządzenia zasady i tryb powoływania oraz odwoływania i zawieszania w czynnościach inspektorów społecznych, ich prawa i obowiązki oraz nadzór nad ich działalnością.”

Art. 2. Dekret wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.
Przewodniczący Rady Państwa: A. Zawadzki
Sekretarz Rady Państwa: St. Skrzyszewski

90

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA LEŚNICTWA

z dnia 15 maja 1956 r.

w sprawie czasów ochronnych dla zwierzyny łownej.

Na podstawie art. 20 dekretu z dnia 29 października 1952 r. o prawie łowieckim (Dz. U. z 1952 r. Nr 44, poz. 300 i z 1955 r. Nr 18, poz. 108) zarządza się, co następuje:

§ 1. Czas ochronny dla zwierzyny łownej ustala się tak, że obejmuje on:

- 1) dla jeleni-byków, łąń i cieląt gatunku jelen-sika (*Cervus nippon*) — cały rok;
- 2) dla jeleni gatunku jelen-europejski (*Cervus elaphus*):
 - a) dla jeleni-byków w województwach: bydgoskim, koszalińskim, opolskim, olsztyńskim i poznańskim — okres od 11 lutego do 31 sierpnia, w pozostałych województwach — cały rok,
 - b) dla jeleni-łąń i cieląt — cały rok,
- 3) a) przy odstrzale hodowlanym:
 - jeleni-byków okres od 11 lutego do 31 sierpnia,
 - jeleni-łąń i cieląt okres od 11 lutego do 31 lipca;
- 4) a) dla danieli-byków, łąń i cieląt — cały rok,
- b) przy odstrzale hodowlanym:
 - danieli-byków, łąń i cieląt — okres od 11 lutego do 30 października;
- 4) a) dla sarn-koźłów — okres od 21 października do 31 lipca, dla sarn-kóz i koźląt — cały rok,
- b) przy odstrzale hodowlanym:
 - sarn-koźłów — okres od 21 października do 20 maja,
 - sarn-kóz i koźląt — okres od 11 lutego do 30 września;
- 5) dla muflonów — cały rok;